

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25870/2024
19.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ...чији је пуномоћник Бојан Благојевић, адвокат из ..., против туженог АД "Електромрежа Србије" Београд, кога заступа пуномоћник Иван Лачњевац, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 841/24 од 10.09.2024. године, у седници одржаној 19.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 841/24 од 10.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 841/24 од 10.09.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву П 1034/24 од 17.06.2024. године, одбачена је тужба као недозвољена.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 841/24 од 10.09.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле, потврђено првостепено решење и одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом

ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде за стварну службеност. Побийано решење донето је због тога што је правноснажним решењем Града Панчева - Градска управа – Секретаријат за имовину XIII-51-413-25/2023 од 06.02.2024. године, непотпуно експроприсана кат.парцела бр. ... КО ... у својини тужиље и да је пред надлежним органом управе у току поступак споразумног одређивања накнаде за ту непокретност у смислу одредбе члана 56. Закона о експропријацији ("Службени гласник РС", бр. 53/95...20/2009). Решење којим се тужба одбацује суд доноси у поступку претходног испитивања тужбе на основу одредбе члана 294. Закона о парничном поступку. Погрешна примена процесне одредбе закона представља битну повреду одредаба парничног поступка, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана, прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Тужбу ради накнаде за стварну службеност тужиља је поднела 21.12.2023. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе, побийана другостепена одлука донета је у спору мале вредности из члана 468.

став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија тужиле одбачена као недозвољена.

На основу одредбе члана 413, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић